

Idővonal - Ordan

TÖRTÉNELEM

Pe. III. évezred - Az alapítás

A Kyr Birodalom széthullását és bukását övező időszakban menekültek hada lepi el Eriont, ám sokan távolabbi, biztonságosabb vidékeken keresnek maguknak menedéket. Az északról érkezők első hullámából néhányan a tó partján megalapítják Ordan névre keresztelt kis településüket, s az itt megtelepedő bástyaházak védelmezik a később érkezőket, hogy azok biztonságban továbbhaladhassanak a Kye-Lyron mentén délre.

Pe. II. évezred - A dzsad többség kialakulása

A helyi dzsad közösség megmutatván, hogy milyen befolyással és vagyonnal bír, felépíti a három dzsad istenség közös szentélyét, amely méreteiben nem sokkal marad el Galradzsa híres kék mecsetétől. Ekkorra már jelentősen visszaszorult a bástyaházak hatalma a városon belül.

Psz. 1217 - A Tűz éjszakája

A tűzvarázslók egyetlen éjszaka alatt átveszik a hatalmat a városban. Alig egyetlen hónap alatt megszilárdítják a rendet Ordan falai közt, majd vallási tilalmat rendelnek el, s Sogront nevezik meg egyetlen égi hatalomként a város és földjeinek területén. A korábban a városban álló szentélyeket bezáratják, s lerombolják, a

Tűzkobra nevében újraszentelik vagy átépítik, az idegen istenek papjait és támogatóit minden ingóságuktól megfosztva elkergetik a városból. Ez alól mindössze a Pyar Panteon hívei jelentenek kivételt, ők kegytárgyaikkal és értékeikkel távozhatnak, szentélyeiket pedig nem lerombolják, csupán néhány holdhónapra bezáratják, majd közintézményekké alakítják. A száműzöttek vagyonából a város hihetetlen növekedésnek indul: felújítják és megerősítik a gáterődöt, leteszik Sogron jelenlegi főszentélyének, és a Tűzvarázslók Tornyanak alapkövét.

Psz. 1318-1331 - Az ordani polgárháború és az Első Mezrudi háború

Psz. 1318

Érezhetően nyugtalanná válik a Tűzvarázslók Tornya.

Ordanban pletykálni kezdenek Ardae Magnus eltűnéséről és haláláról. Számos lehetséges forgatókönyv kap szárnyra arról, mi történt, a mágikus balesettől, a tűzvarázsló halálán át Sogron átkáig mindenről suttognak az utcákon.

Sogron egyháza csírájában igyekszik elfojtani ezeket a pletykákat. A papság hivatalos álláspontja szerint Ardae Magnus megtért Sogronhoz. Azonban e bejelentés sem elég ahhoz, hogy a pletykák elhallgassanak, így a

Tűzkobra felkentjei erővel hallgattatják el a suttogást. Noha Ordan hivatalos irataiban e korszaknak nyoma sincsen, de a korabeli kereskedőktől számos történetet jegyeztek le mind Erionban, mind Pyarronban és a Hat Város Szövetségében, amelyekben százakat vádoltak eretnekséggel.

A Tűzvarázslók Tornyának vezetéséért komoly politikai és stratégiai játszma indul Ardae Magnus egykori tanítványai közt.

Psz. 1319

Mezrud dzsad eredetű lovas-nomád népe remek alkalmat lát Ordan megtámadására. Azt reméli, a belső csatározások eléggé lefoglalják a városállamot ahhoz, hogy ne reagálhasson időben.

Mezrud csapatai a határerődök közti földeket és falvakat fosztogatják.

A viharos helyzet a Tűzvarázslók Tornyában a Fekete Láng megjelenésével azonnal stabilizálódik, egyetlen nap leforgása alatt megalakul az Ordani Magastanács Ardae Magnus korábbi tanítványaiból. Rohamos építkezések kezdődnek a Toronyban.

A Fekete Láng, mint Sogron legfőbb evilági szolgálója megjelenik a Lángok éjszakájának nevezett ünnepen, s kinyilvánítja hatalmát Ordan népe előtt. A szertartás végeztével távozik a Tűzvarázslók Tornyába, amelynek tetején ott tartózkodását jelezve kigyullad Sogron Szent Tüze.

Psz. 1321

A Mezrud elleni hadjáratok alatt a Lángörök mellett a Főnixek is tevékeny részt vesznek az ütközetekben. Számos legenda kap szárnyra bátorságukról és kivételes képességeikről.

Psz. 1323-1330

Két kisebb győzelem után a nomádok komoly vereséget szenvednek, s visszavonulnak, ám Nyám yd-Leyson tábornok, a Lángörök két ezredének parancsnoka és a Főnixek egy kis csoportja egészen Mezrud városig űzi őket, ahol csapatai feldőlnek a települést.

Psz. 1324

Először említik az egyházi iratok a Fekete Láng nevét, ám ekkor ordani jelenléte még szigorú

egyházi titoknak számít, s a köznép fülébe sem jutott el feltűnése.

Psz. 1331

A hadjárat végeztével Sogron papjainak tanácsa kanonizálja a Főnixek hőstetteit, a rend számos elhunyt tagját szentté avatja, s az egyházon belül új irányzatot alakít ki számukra, s immár hivatalosan is, mint az egyház és Sogron védelmezői említettnek meg az írásokban.

Psz. 1319 - A Fekete Láng megjelenése

A viharos helyzet a Tűzvarázslók Tornyában a Fekete Láng megjelenésével azonnal stabilizálódik, egyetlen nap leforgása alatt megalakul az Ordani Magastanács Ardae Magnus korábbi tanítványaiból. Rohamos építkezések kezdődnek a Toronyban.

A Fekete Láng, mint Sogron legfőbb evilági szolgálója megjelenik a Lángok éjszakájának nevezett ünnepen, s kinyilvánítja hatalmát Ordan népe előtt. A szertartás végeztével távozik a Tűzvarázslók Tornyába, amelynek tetején ott tartózkodását jelezve kigyullad Sogron Szent Tüze.

Psz. 1320 - A Sogronita egyházzsakadás

A Fekete Láng megjelenésével az északi hitsorosaiktól amúgy is eltávolodott ordani Sogron egyház számos kérdésben ellentmond az északi tanításoknak, s egészen új utat jelöl ki a hívek számára. A vallási nézetek miatt kialakult feszültség Erionban egészen addig fájul, hogy az északi és a déli irányzat hívei majdhogynem szabályos ütközetet vívnak a kereskedőnegyedben álló Sogron-templom előtt, aminek következtében mindkét fél főpapja hivatalosan is kiátkozza a másikat.

Psz. 1322 - Sogron kardjainak megalakulása

A legnagyobb titokban és körültekintés mellett a Fekete Láng magához szólítja a bástyaházak fejeit, akik a parancsára átadják neki a fejedelmek és árnyékjárókat, s esküt

tesznek, hogy kardjaik örökre Sogronéi lesznek. Ezzel megalakulnak Sogron Kardjai, az ordani titkosszolgálat.

Psz. 1340-es évek - A Főnix lovagrend megalakulása

A mezdudi háborúk nyomán jelentkező jelentős nemesi támogatás hatására a Főnixek közt általánossá válik a lovagi harcmódor. Ekkor jegyzik le először a Főnix Lovagrend kifejezést az egyház berkein belül, amely innentől kezdve általánosan el is terjed.

Psz. 1362-1368 A Második Mezdudi háborúk

Psz. 1354

Az Ordani Magas Tanács a kereskedők céhével hosszan egyeztetve agresszív gazdaságpolitikába kezd. A bizonyíthatóan legalább három generáció óta Ordanban élő kereskedők számára hivatalos pecsétet bocsátanak ki, amelynek tulajdonosa az eddigi vámoknál jóval szerényebb összeget kell megfizessen, ha be akarja vinni az áruját Ordanba. Ezzel párhuzamosan a harmincad-vámot huszadvámmá növelik.

Psz. 1356

A környező államokban gombamód kezdenek megszorodni az ordani kereskedők lerakatai, akik óriási hasznot szereznek a helyi áruk felvásárlásából, néhol egészen kiszorítva a helyi cég embereit. Ezzel párhuzamosan sok helyen zúgolódni kezdenek a kereskedők Ordan ellenében, de a Kye-Lyron mentén csak kevés állam akad, akik uralkodói szót mernek emelni.

Mezrud északi részén immár jelentős Sogron befolyása, nem csak a köznép körében, de számos befolyásos nemes udvarában is épültek szentélyek, amelyeket a Tűzkobrának szenteltek.

Psz. 1361

Mezrud keleti és déli térségeit a sivatagból jött lovas rablóhordák dúlják fel. Ordan nagyjai úgy vélik, ez egy újabb dzsád beháború kezdetét jelenti, a rablók ugyanis képzettek és jól felszereltek. A királynak sikerül kivernie országából a portyázókat, ám hadisikerei sem tudják feledtetni az azt követő aszályt. A termés jó része odavész, s a háború miatt megcsappant kincstár sem képes elegendő gabonát behozni az országba.

Psz. 1362

Éhséglázadások törnek ki Mezrudban, sokan Sogront okolják az aszály miatt.

Psz. 1362

Folytatódnak a lázongások, amelyeket csak tovább erősít a tény, hogy az ország északi részén élő, Sogron hitére tért családok komoly segítséget kapnak Ordanból, így ők vajmi keveset érzékelnek az éhínségből. A nomádok elleni hadisikereken felbuzdulva a király újra összehívja a bandériumokat és az árulónak titulált északi nemesek ellen kezd hadjáratba.

Psz. 1363

Mezrud északi részén a király seregei a Sogron hitére tért falvakat fosztogatják, s lerombolják a Tűzkobra templomait, mire Ordan két légiót küld a falvak és templomok védelmére.

Psz. 1364

Az északi, sogronita nemesek haditanácsa úgy dönt, behívják Ordan seregeit az országba a király ellenében, mire a Tűz Városa egy újabb légiót küld s segedelmükre, amely az előző kettővel egyesülve megveri a királyi hadakat, s elfogják az uralkodót.

Az ordani seregek tovább menetelnek Mezrud fővárosa felé, ám a hadjáratot vezető tábornok parancsot kap Ordanból, hogy a Magas tanács fegyelmet vár el a légióktól, így elmarad a vonuló seregekre oly jellemző fosztogatás, erőszak és gyújtogatás.

Psz. 1368

Az ordani seregek beveszik Mezrud fővárosát, majd a királyért követelt váltságdíjat nem aranyban mérik ki. Mindenki legnagyobb döbbenetére Ordan nem kér hadisarcot és háborús jóvátételt, csak egy királyi bullát, melyben közhírré teszik, hogy az ország északi nemesei nem követtek el árulást, a királyt más cselszövők vezették félre, valamint, hogy Sogron vallása nem csak megtűrt, de elfogadott szabad hitnek számít az országban. Miután a király aláírja a bullát, szabadon engedik és a légiók kivonulnak Mezrudból.

Psz. 1426-1429 - A Mezrudi szövetség**Psz. 1426**

Mezrud uralkodóházának utolsó több mint hatvan telet látott tagja sarj nélkül távozik a Kárpiton túlra. Pletykák kelnek napvilágra, hogy néhány ordani orgyilkos töre van a hirtelen események mögött, ám a pletykákat elnyomja a polgárháború zaja. Ordan mindvégig elzárkózik a merénylet tényétől, s Mezrud sem talál bizonyítékot arra, hogy az uralkodó nem természetes halállal halt volna meg.

Psz. 1429

Hosszú, véres harcok után a R'yeleh dinasztia kerül trónra Mezrudban. Nem titok, hogy a család Sogron hitére tért, s hogy ordani csapatok segítségével biztosította hatalmát. Az új király korábban a Főnix Lovagrend magas rangú mestere volt, aki azért szakított a renddel, nehogy politikai ellenfelei fogást találjanak rajta, elvégre egy király nem hajthat fejet senki előtt. Megkoronázása után alig három nappal, Sogron egy ünnepén hálát ad a Tűzkobrának, s neki ajánlja országát. A Főnix Lovagrend ezt a pillanatot választja, hogy az eddig egységes, rendjét kisebb, könnyebben átlátható páholyokra ossza fel. Az új király tiszteletére külön páholyt alapítanak, amelynek mindenkori nagymestere a mezrudi király lesz. Mezrud hivatalosan is Ordan szövetségese lesz.

Psz. 1503 - Varyon csatlakozása**Psz. 1431-1459**

Megkezdődik az ordani gát építésének második szakasza, valamint két ütemben a vízlépcső mezrudi szakasza is elkészül, ezzel a Kye-Lyron felső szakasza hajózhatóvá válik a mélyebb merülésű hajók számára is, ezáltal Ordan jelentős többletbevételekre tesz szert, s ismét jelentősen növekedésnek indul.

Psz. 1473-1496

A Kye-Lyron azon szakaszán, amelynek egyik partja Mezrudhoz, a másik Varyonhoz tartozik, fekszik egy kisebb zúgó. Ordan és Mezrud a gyorsabb folyami kereskedelem érdekében vízlépcsőt szeretne építtetni. Paktumot köt Varyonnal, miszerint Ordan pénzeli a befektetést és minden évben hajlandó egy kisebb összeget átadni Varyonnak a vízlépcső használatáért cserébe.

Psz. 1503

Varyon örült királya néhány másik környező állam támogatását élvezve területi követelést támaszt Mezruddal szemben. Levelében az uralkodó egy holdhónapnyi gondolkodást ad a királynak követelése teljesítésére. Az idő lejártával a varyoni seregek határokon gyülekeznek, ám Ordan kiküldi három légióját gyakorlatozni az egyik határerődhöz. A seregek főparancsnoka visszavonul a fővárosba, majd puccsot hajt végre az uralkodó ellen. Az új király még az év vége előtt fejet hajt Ordannak, s a segítségére siető légiókkal megszilárdítja trónkövetelését. Koronázását követően Varyon is beolvad az Ordani Államszövetségbe.

Psz. 1520-as évek - A Fény Ösvényének kialakulása

Tűzvarázslók egy egyre szélesebb köre kezd el fokozott érdeklődést tanúsítani Ardae Magnus feljegyzései és jegyzetei iránt. Felelevenítik Sogron hitének azon elemeit, amely tudásistenségként is tisztelte urukat. Sogron fényének ösvényén járókként nevezik magukat, s olyan neves gondolkodókat tartanak számon a mozgalom tagjaiként, mint Yvern on-Zyssien, a híres filozófus, vagy épp Sreanor

Dreyn, a Torony egyik legnevesebb szakértője az Őselemi síkokkal kapcsolatban.

Psz. 1649 - A Tűzlilom rendjének megalakulása

Az Erna-hágó ormán épült kolostorból indulva vallásreformok söpörnek végig, melyek új, szigorú regulát vezetnek be Sogron női rendjei közt, egységes irányítás alá, egyetlen szervezetbe vonják azokat.

Psz. 1668 - Alea útja, a vezeklés első ösvénye

Az Alea útjaként elhíresült zarándok útvonalat hivatalosan is kanonizálják, mint a Vezeklés ösvényét.

Psz. 2007 - A vezeklés második ösvénye

Egész Ordan felbolydul, mikor a Tűzvarázslók Tornyának egyik fiatal növendékéről kiderül, hogy leánygyermek, s kilétét azért titkolta tanítói elől, mert azt remélte, hogy könnyebb elbánásban részesül majd. Sogron egyháza kiátkozza az ifjút, majd megszégyenítve végigcibálják a városon, s végül levetik a gátról, precedenst teremtve ezzel az árulás bűnének megtorlására. Az egyház nem tesz említést arról, hogyan jutott a növendék kilétének birtokába, s azt is elhallgatja, hogy a Torony egyik fiatal gyóntatópapja önként száműzetésbe vonul. A férfi evezősrabszolgaként elhajózik egészen a Hat Város Szövetségéig, s vissza Ordanba a város egyik gályáján. Visszatértekor a főpap megbocsát neki, ám nem ez lesz az első eset, hogy valaki így kíván vezekelni bűneiért.

Első alkalommal vetik le a gátról egy Tűzvarázslók Tornyának egy beavatottját. Az első ismert feljegyzés arról, hogy árulóra bukkantak a renden belül.

Psz. 2225 - Forrásvidék megalapítása

Psz. 2191

Larnad királya a nerhannasi uralkodói család kihalásával, mint oldalági sarj igényt támaszt Nerhannas trónjára.

Psz. 2192

Larnad és Nerhannas egyesül a Rye'leh dinasztiából származó Averro Rye'leh uralkodása alatt. A trónra lépését megelőző háborúskodásból Varyon zsoldosseregei is jócskán kiveszik a részüket.

Psz. 2193

Győztes hadjáratát folytatva Averro Rye'leh terjeszkedni kezd.

Psz. 2195

Ordan az évek óta fokozódó, mezrudi nomád betörések miatt újabb légiót szerel fel, hogy megvédje a határait.

Psz. 2203

Varyon komoly veszteségeket szenvedett, ám igencsak meggazdagodott zsoldosseregei Ordan kérésére felbontják a Larnad királyának tett szerződésüket, majd kivonulnak az országból. Ordan ezzel szemben készenlétbe helyezi a Varyonban állomásozó légiót, valamint felszerel egy újabbat is.

Psz. 2204

Ordan sejtése beigazolódik, Larnad hadjáratot indít a zsoldosait veszített Varyon ellen. Ordan - varyoni segédcsapatokkal kiegészült - légiói két vesztes csata után visszavonulnak a fővárosba, ahol a Főnixek banderális alapon szervezett csapatai is csatlakoznak hozzájuk. Mielőtt azonban Averro Rye'leh ostromgyűrűbe foghatná az ordaniakat, egy tűzvarázslók által vezetett kis csapat az éjszaka folyamán rajtaütést hajt végre a larnadi táboron, megkezdve a visszahúzódozó légiók és a Főnixek korábban előkészített támadását.

A történetek szerint a larnadi tábor hajnalra a sereg nagy részével együtt porig égett, ám még két

teljes napon át parázslott. Averro Rye'leh is az eltűntek között van.

Psz. 2205

Averro Rye'leh öröksége egyetlen év alatt széthullik, fiai egymást marják a trónért, miközben a korábban meghódított területek egymás után láznak fel és szaladnak el a királyságtól.

Psz. 2213

Mezrud keleti határában még mindig gondot okoznak a nomádok, így a légióból leszerelt katonáknak a korábinál kisebb földterületek jutnak.

Psz. 2221

Mezrud keleti határából kiűzik a nomádokat, ám a viszonylagos béke megőrzése érdekében csak kis számú telepest engednek megtelepedni a határban.

Psz. 2223

Mezrud keleti határában ismét bizonytalanná válik a béke a nomádokkal, így Ordan úgy dönt, nem ott adnak földet a leszerelendő légiósoknak. Először a P. sz. 2195-ben, aztán három évvel később a 2203-ban felszerelt légiót is visszavonja korábbi állomáshelyéről, két utászszázaddal egészíti ki őket és expedíciós hadtestté nevezi ki, akiknek azt a megbízást adja, hogy kísérjék és biztosítsák azt a kis számú telepest és bányászt, akik az egyik Ordantól nyugatra fekvő, nem rég felfedezett völgyben fognak alaptáborot kialakítani a későbbi bányászexpedíciók számára.

A légiókat kisebb egységekre osztva, folyamatos utánpótlást szállítva küldik a völgybe, így, mire az utolsó századok is megérkeznek, már készen áll egy megfelelően kiépített bázis a fogadásukra. A helyiek által Forrásvidéknek nevezett völgy kiválóan alkalmas arra, hogy nagyobb kolóniákat is eltartson, így nem csak a hús esztendőt leszállított veteránokat, de mindkét légiót idő előtt leszerelik, s a völgyben kapnak földeket, a légió parancsnokát pedig a kolónia kormányzójának teszik meg.

Psz. 2893-2976 - A Lithya eretnekség

Psz. 2893

Mezrud déli részén Sogron falusi papjai felfigyelnek arra, hogy híveik kezdenek elmaradozni, melynek következtében Sogron Kardjai végül perbe fogják a Tűzliliom Rendjének egy utazó nővérét.

Psz. 2894

Az egyházi berkeken belül hihetetlen felháborodást kelt, hogy Lithya nem átalott mezrudi vándorlásai során azt prédikálni, hogy minden tűzgyújtás ima Sogronhoz, így abban minden tűzgyújtó meghallgattatásra talál Sogron szeráfjai által. Ám, ami még ennél is rosszabb, az asszony magát Sogron papnőjének nevezte, s az ő nevében térített és csábított a hamis tanokra.

Lithya bűnét oly hatalmasnak tartják, hogy még Sogron tisztítótüze sem tartják méltónak, így vízhalálra ítélik, ám követői kivégzése előestéjén megszöktetik és dél felé, a Városállamokba szöktetik.

Psz. 2897

Három esztendőnyi menekülés és rejtőzés után végül sikerül Sogron Kardjainak Lithyát elfogniuk, s eretnekként kivégezni. Minderre azonban túl későn kerül sor, ekkorra már több kisebb-nagyobb eretnek szekta is szárnyra kapott nem csak a városállamok, de Ordan szövetségeseinek és csatlósainak a területén is.

Psz. 2898-2954

Sogron Egyháza térítőket küld a Városállamok területére, hogy visszavezessék az eltévelyedetteket, miközben Sogron Kardjai lemetszik a vadhajtásokat. A hívek közt megbúvó báránnybőrbe bújt farkasok keresése közben azonban egész farkasfalkák kerülnek elő, így egyfajta árnyékháború alakul ki az eretnekek és a sogronita inkvizíció közt, amely néhány helyen valós összeapásokká, vagy majdhogynem a nyílt utcán zajló csatákká alakul, komoly diplomáciai problémákat okozva Ordannak.

Psz. 2976

Sogron Egyháza felszámolja az utolsó ismert lithyanus szektát, amellyel az egyházi évkönyvekben hivatalosan is véget vet az üldözésüknek, ám Sogron Kardjai továbbra is üldözik azokat az eltévedetteket, akik hiszik, hogy minden tűz meghallgatja őket, ezzel megnyitva a csatornákat a kisebb szeráfok felé, felborítva a tűz síkjának egyensúlyát.

Psz. 3016-3093 - A Szeráf-háborúk**Psz. 3016**

Kereken negyven esztendei hallgatás és rejtőzködés után a Tűz Éjszakájának ünnepén egy nagyobb, magukat lithyanusnak valló szekta betör Sogron mezdudi katedrálisába, ahol vezetőjük szeráfja, Rrgragg, a lávaelementál Sogron gyengeségét hirdetve megöli a főpapot, vérengzést rendez a hívek közt, majd megszentelteleníti és megolvasztja Sogron oltárát.

Ezzel párhuzamosan Mezrud, Varyon és a Forrásvidék számos sogronita templomában hasonló merényletek történnek.

Psz. 3018

Sogron Kardjainak sikereit látva a korábban rejtőzködő lithyanusok felfedik kilétüket, amelynek következtében számos mezdudi erőd kerül immár nyíltan a kezükbe a hozzájuk hű katonai parancsnokok segítségével.

Sogron Kardjai, az egyház és a Főnix Lovagrend segítségével komoly belső tisztogatást végez, mind a Tűzvarázslók Tornyán, mind a hadseregen belül, miközben a fejetlenségben igyekszik meggátolni, hogy a lithyanusok a határvidéken terjeszkedni kezdjenek.

Psz. 3019

A belső ellentéteket kihasználva a mezdudi határokon újra portyázni kezdenek a nomádok.

Psz. 3021

A belső helyzet stabilizálása után Sogron Egyháza és a Főnix Lovagrendek hadjáratot hirdetnek az eretnekek ellen, ám a seregek vezetését Corw Meleharra, a Sogron Útját járó tűzvarázslók egy fiatal beavatottjára bízzák, akiről azt pletykálják, hogy magának a Fekete Lángnak a szolgája.

Psz. 3037

Sogron papjai figyelnek egy Sogron hatalma ellen fellázadt szeráfra, amelyet immár másodszer pusztítanak el csatában.

Psz. 3042

A Főnix Lovagrend egyik stratégája Corw Melehar távollétében, a haditanácsban nyíltan kifejti nemtetszését. Úgy hiszi, a Melehar számos alkalommal meghátrált a döntő csata előtt, ahol Ordan hadai elsöpörhették volna az eretnekeket. Lehet, hogy lassan visszafoglalták a lázadó erődöket, de a háború túl hosszúvá nyúlik, mintha nem is elpusztítani, csupán terelni akarnák az ellenséget. A stratégia bírálja azt is, hogy Melehar csupán utasításokat ad, ám ő maga nincs jelen a csatáknál.

A felszólalót Melehar magához hívja Ordanba és magánkihallgatáson fogadja. Nem készül feljegyzés a kihallgatásról, de később a stratégia visszatér a frontra, s ő maga győzi meg a többi ágálót arról, hogy a hadjárat a lehető legjobb irányba halad.

Psz. 3059

Több jelentős győzelem után, a hadjárat lelassul, mert a vártnál sokkal nagyobb lithyanus ellenállásba ütköznek.

Psz. 3093

Ordan seregei parancsot kapnak, hogy adják fel a lithyanusok utolsó erődje körül összezárult ostromgyűrűt. Amint a hadak megfelelő távolságba kerültek, maga a Fekete Láng jelenik meg a

csatatéren, s egy Tűzcsírával kaput nyit Sogron síkjára, áttaszítva az Őselemi Tűz síkjára a lázadó szeráfokat, amelyek nem állhatnak meg Sogron haragjával szemben. Az istenség tüze mindent felperzselt a környéken, a kapu bezárultával semmi sem maradt az erődítményből, s a feljegyzések szerint mérföldek százaival arrébb még napokig hullott a hamu az égből, s Sogron minden szentélyének oltárán felcsaptak a lángok.

Sogron győzelmének e napját azóta is minden évben megünneplik, mint a Hamu napját.

Ez Ordan történelmének első feljegyzése, amelyben megemlítik a Tűzcsírá, mint Sogron egyházának valaha létezett legszentebb és leghatalmasabb fegyverét. Az ereklye pusztító erejét ahhoz a hatalomhoz hasonlítják, amellyel korábban Sogron anyrjai taszították Orwellát a Síkok közti sötétségbe.

Psz. 3398-3409 - Az Ayagoz incidens

Psz. 3391

Ayagoz nemesi tanácsa élére majd hetven esztendei interregnum után király kerül. Az új uralkodó nem csinál titkot abból, hogy királynéja a Mezrudi uralkodócsalád sarja, s hogy fiúk az ordani Tűzvarázslók Tornyának növendéke.

Az ország dzsad származású kereskedőnemesei, akik az El Sobirán keresztülhaladó kereskedelmet bonyolítják, nem titkolják, mennyire tartanak attól, hogy a király szövetséget ajánl Ordannak.

Psz. 3398

Ayagoz királya elhalálozik, fia hazatér Ordanból, de még a megkoronázása előtt merénylet áldozata lesz, a korábbi királynéval együtt, miközben a korábbi királyi családhoz húzó főnemesek közül többen is tragikus balesetek áldozatai lesznek. Az ország a polgárháború küszöbén áll, ám végül a dzsad származású kereskedőházak egyikének sikerül magát a nemesi tanács által helytartónak megválasztatnia. A helyzet azonban csak rosszabb lesz, amikor meggyőző bizonyítékok alapozzák meg azt a hírt, hogy az új helytartó és támogatói álltak a királygyilkosság mögött. Kitér a polgárháború.

Psz. 3399

A király leánya - apja és bátyja tragikus halála és férjét ért "baleset" után - a gyászév lejártával férjhez megy, ezáltal férjének jogalapot szolgáltatva a trónra, aki Mezrud királyához - házasság okán szerzett rokonságához - fordul segítségért.

Erre válaszképp, az ország másik felét uraló helytartó hatalmas adókat vet ki az ordani kereskedőkre, s szinte teljesen ellehetetlenítik őket. Egészen odáig merészkednek, hogy elfogják és bebörtönzik a Tűzliliom Rendjének néhány utazó nővérét. Ordan megpróbálkozik a kiváltásukkal, de a diplomáciai megoldások csődöt mondanak, amikor a nővéreket kivégzik, s megcsontított holttestüket közszemlére teszik a főváros főtéren és a kapui felett.

Psz. 3400

A nővérek halálára válaszképp Ordan hadat üzen.

Psz. 3408

Ordan, Mezrud és Varyon seregeivel kiegészülve a korábbi királpárti nemesek beveszik a fővárost és megkoronázzák az örökösöt, ám az új király öröme nem lehet felhőtlen, mert gyermekági lázban meghal a felesége, néhány hónappal később pedig követi a gyermek is.

Év végére a helytartóhoz hűséges erők már csupán két erődöt képesek megtartani. Az egyiket a király, a másikat Ordan hadai tartják ostrom alatt.

Psz. 3409

A király sikeres ostrom után továbbvonul, hogy csatlakozzon az Ordaniakhoz. Seregével, amint az ostromgyűrű közelébe kerül, az ordaniak azonnal követeket küldenek hozzá és a személyes érkezését sürgetik. A haditanácsban az ordani seregek parancsnoka arról számol be, hogy az éjszaka során az összes magisztere az erővonalak különös rángásáról tett jelentést, amelyet követően nem érkezett meg a váltás az ostromlott falakon, hagyták kialudni az őrtüzeket, hajnalra pedig

egyenesen néptelennek tűnt az erőd. Mikor a felderítői végül megmászták a falakat, úgy tűnt, a bentiek egymásnak estek. A gyakorlótereken, az utcákon, a műhelyekben és a tornyokban is holtak hevertek, a helyiek, mintha még s saját gyermekeikkel és asszonyaikkal is a lehető legbrutálisabban végeztek volna.

A király igyekszik az ügyet eltussolni, de a nép körében mégis szárnyra kap a hír az ordaniak vérfagyasztó kegyetlenségéről. A közvélemény az ordani seregek kivonultával sem javul, ahogy Sogron papjai sem élveznek már akkora megbecsülést, mint korábban.

Ordan nagyjai Krán kezét hiszik az események mögött, akik így akarták biztosítani a Fű útvonalának egy szakaszát, de erre soha, semmiféle bizonyítékot nem találnak.

Psz. 3645-3648 - Silva'tul csatlakozása

Psz. 3645

A Sheral mentén fekvő Silva'tul országát kisebb földrengéssorozat rázza meg, aminek következtében az egyik északra, a Sárkánygerincen átvezető hágó kiszélesedik és nagyobb karavánok számára is járhatóvá válik.

Psz. 3647

Silva'tul királyának amúgy is meggyengült hatalmát a helyi nemesek kezdik igencsak aláásni, amikor dzsad kereskedők elkezdik lefizetni az ország nemeseit, hogy azok a seregeikkel védelmet biztosítsanak nekik, míg átkelnek a hágón.

Psz. 3648

Silva'tul királya kétségbeesésében segítségül hívja Ordan hadait, hogy leverje a nemesi lázadást a korona ellen. A légiók kiűzik a dzsad kereskedők zsoldosait az országból, s leverik a nemesi lázadást is, majd megerősítik az uralkodó hatalmát. A király, akinek családja már rég Sogron

hitére tért, a Tűzkobrának ajánlja az országot, s csatlakozását kéri a csatlósállamok közé. Ezzel együtt Sogron egyházának adja az északra vezető hágó bejáratát, ahol megkezdik egy erődtemplom felépítését.

Psz. 3670-3679 - A Dúlás

Psz. 3670-75

Nomádjárás a Pajzsállamoktól délre. Ordan a Kye-Lyronon hadianyagot szállít a Hat Város Szövetségébe.

Psz. 3676

Krán határátlépésének hírére Ordan azonnal a hegyi erődökbe mozgósítja a légióit.

Psz. 3677

Ordan hadai bevonulnak a Varyontól nyugatra fekvő, jórészt szövetséges, vagy baráti államokba, ütközőzónát hozva létre ezzel Ordan és Krán közt arra az esetre, ha Pyarron után északnak fordulna a Sötét Határon túlról érkezett sereg. Ezzel egy időben két légiót lehajóztat a Kye-Lyronon, hogy, ha kell, megvédje a Hat Város Szövetségét, mint legfőbb kereskedelmi partnerét.

Psz. 3679

Miután a krániak visszavonulnak a Fekete Határ mögé, Ordan is visszahúzódik a határai mögé, kivonulva a Varyontól nyugatra fekvő városállamokból. Ez alól csupán egyetlen kivétel akad: As'yur városállama a helyi nemesi tanács akaratának megfelelően Ordan védőszárnyai alatt marad.

P. SZ. 3690-3704 - A MANIFESZTÁCIÓS HÁBORÚ

Psz. 3690

Létrejön az asztrológusok és jósok által Sötét Együttállásnak nevezett égi konstelláció; Amhe Ramun újbóli testet öltése; papjainak szent szimbólumán az isteni szemek kékezüst színben ragyognak ez évtől.

Psz. 3691

A Manifesztációs Háború előjátékaként a Taba el-Ibara-i Kuf' Raad nagmecsetet amundok veszik ostrom alá; valamint meghal Jaszef Bahlit af-Haszabi sobirai emír (kinek haláláért az egyik kráni Birodalmi Légió Tersiusát is felelősség terheli).

Közben egy másik sereg lerohanja Al Hidemát, majd ugyanazzal a lendülettel elfoglalják Abu-Baldeket Shibarát, és átkelnek a folyón.

Psz. 3692

Az amundok keleti serege átkel a Sibarán, és délnek fordulva elfoglalja Abu-Baldeket, El Hamedet, El Sobirát, Al Madobát, majd északnak kanyarodva Al Mugaffét és Al Avdalt is. Ezután észak felé átkelnek a Sibarán, és csatlakoznak az Al Abadanát ostromló fő sereghez.

Év végére az egyesített amund seregek beveszik Al Abadanát

Az amundoké az egész Taba el-Ibara; Amhe-Ramun hívei, ügynökei és csapatai feltűnnek a Városállamok és a Kereskedőhercegségek területén, valamint a gorviki határvidéken.

Pyarron, Ordan és egyes kráni birodalmi hatalmak kényszerű szövetséget kötnek a sivatagi Manifesztáció ellenében.

Psz. 3693-3695

Északon az amundok elfoglalják El Qusarmát, nyugaton betörnek Mezrudba és a városállamokba, míg déli határaikat egészen a Hat Város Szövetsége és a Kereskedőhercegségek határáig tolják ki, keleten pedig Gorvik veszté hagy területeket.

Psz. 3695

Mezrudban az amundok megpróbálnak átkelni a Kye-Lyronon, de az ordani seregek összecsapnak velük, és megakadályozzák az átkelést. Az összecsapás emlékét őrzi az azóta az ordaniak egyik szent helyének tartott Sogron Tükre.

Ordan északon a Sheral lábaival párhuzamosan felderítőket indít Quasarmába, délen pedig egy expedíciós hadtestük betör El Hamed területére, és felmentik Sahrah al-Mosatah erődjét, ahová Rahim el-Haszra és megmaradt csapatai beszorultak. Az erődöt nem tudják végül megtartani,

és a seregek visszavonulni kénytelenek egészen a Kye-Lyron túlsó partjáig.

Psz. 3796

A közös kráni-pyarroni seregek először törnek be az amund vonalak mögé, s sikeresen kiiktatnak egy piramis-szentélyt. Ekkor nyílik lehetősége először az ordani hadaknak, hogy elég közel kerüljenek az amundok újonnan emelt városainak egyikéhez. Sogron Dühét szabadítják a falakra. A túlélő ordaniak arról számolnak be, hogy a sivatag majd két mérföldnyi területen vált üveggé, mikor a Tűzcsíra elsöpörte a szentélyt és a megerősített falakkal körülvett várost.

Psz. 3697

Nyugaton az amundok elfoglalják a Kye-Lyron teljes keleti partját.

Délnyugaton egy nagyobb amund sereg megpróbál betörni Equasselbe. A szövetséges seregek feladják a folyó egyik partját, majd a másik oldalon csapdába csalják az amundokat, és megállítják őket, de ellentámadáshoz nincs elég emberük.

Délen az amundok elfoglalják a Gályák tengerének északi partvidékén szinte már minden az ő kezükön van. Hergol, Erone és néhány nagyobb város képes csak kitartani.

A keleti fronton a Kék Hold népe mélyen behatol Gorvikba, ahol végül csak a Cassadánál sikerül őket megállítani: megnyitják a gátat, és az amund seregeket elmossa a víz.

Psz. 3697 forró évszaka

Rahim el-Haszra visszafoglalja El Hamed fővárosát az amundoktól. A betörést az ordani sereg hivatott fedezni, ám ők a vártnál komolyabb ellenállásba ütköznek, így Haszra beszorul El Hamed falai mögé.

Psz. 3699

A kráni és pyarroni szövetség ellentámadásba kezd, és Sobira felé halad, ahol felszabadítják az El Hielda erődöt tartó kráni csapatot.

Keleten a shadoniak partra szállnak Gorvikban. Kétfelé oszlanak: az egyik sereg észak felé halad Gorvik felmentésére, a másik sereg nyugat felé indul part mentén.

Psz. 3700

Krán kivonja egységeit a Manifesztációs Háborúból, és magukra hagyja gorviki hitsorosait; az általános zűrzavarban trónkövetelő bukkan fel, aki Nagy Radovik sarjának mondja magát, és akit az öt tartomány II. Terda néven királlyá választ.

A magukra hagyott pyarroni seregek visszafoglalják egész El Sobirát, míg északon az Ordaniak egyik hadteste elkezdő ostromolni El Qusarmát, amíg a másik sereg felszabadítja Haszra seregeit.

Psz. 3701

Az etraki rajtaütés. Ennak az eredménye a Kitekintés éjszakáján Sogron papjai végeznek két szobordémmal. Mezrud felszabadítása.

Psz. 3702

Nyugaton az ordaniak egészen a Shibaráig előrenyomulnak, a pyarroniták pedig visszafoglalják Al Madobát, és délről készülnek átkelni a folyón Al Abadana felszabadítására.

Délen a Kereskedőhercegségek és a hergoli csapatok is ellentámadásba kezdenek, folyamatosan szorítják vissza az amundokat a Shibaráig.

A nyugati fronton a shadoniak is sikerrel járnak, Thule felé veszik az irányt.

Psz. 3703

Északon az ordaniak El Qusarma ostroma után a hegyek lábai mentén továbbhaladnak Al Hidema felé, hogy eljátszhassák az üllő szerepét.

Rahim el-Haszra elfoglalja Abu Baldeket, és seregével készül átkelni a folyón, hogy északról támadhassák Al Abadanát.

A pyar csapatok visszafoglalják Al Madoba teljes területét, és felkészülnek a Shibarán való átkelésre és Al Abadana ostromára. A Kereskedőhercegségek és Hergol seregei felzárkóznak a pyar csapatokhoz, így a Shibarától délre felszámolnak minden amund ellenállást.

Nyugaton a shadoni és gorviki egyesített csapatok Thule falai alatt döntő vereséget mérnek az amundokra, szinte teljesen megtörve ezzel az ellenállásukat.

Psz. 3704

A Kék Hold hatalmának elmúltával a korábban rabszolgákként tartott sivatagi törzsek felszabadulnak az amundok asztrális béklyói alól. A korábban Al Abadana területén élő gházi törzsek és a háború közepén felszabadult és fellázadt fayuma törzs beáll Rahim el-Haszra zászlaja alá, és a még mindig amund megszállás alatt lévő főváros felé indulnak.

A pyar seregek közben megpróbálnak átkelni a Shibarán, hogy megelőzzék Haszra hadait, de az amundok kétségbeesett ellenállása megakadályozza a tervüket, így az év végére a dzsad hadúr seregei veszik ostromgyűrűbe és veszik be a várost. Mire a pyar sereg pár napi járőfölddel keletebbre átkel a Shibarán, és megérkezik Al Abadana falai alá, addigra Haszra néhány hergoli mágiszter segítségével földrengésekkel és homokviharakkal elpusztította a város romjait, hogy senki se lehessen tanúja annak a szörnyűségnek, amit az amundok a Taba el Ibara szívével műveltek.

Psz. 3750 - Napjainkig - A Kiáradás

Psz. 3719

Uwel lovagjainak néhány rendháza telepeseket és expedíciókat vezet a Dúlás óta lakatlanul álló, Ó-Pyarron romjaitól nyugatra, a Kráni-hegység lábáig húzódó, egykor volt városállamok területére. Ezek az expedíciók később jó példával szolgálnak, mind a Pajzsállamok, mind a környező városállamok, mind pedig Ordan számára. A Dúlás óta holt vidéken megkezdődik egyfajta óvatos tapogatózás és érdeklődés a történetek iránt.

Psz. 3750

Ordan nagyjai – mint Dél-Ynev egyetlen állama, amely a manifesztációs háború óta diplomáciai kapcsolatot tart fent Kránnal – aggódni kezdenek a Sötét Határon túli kapcsolataik hallgatása miatt.

Psz. 3751

Már nem csak Ordan, de a Pajzsállamok is felfigyelnek a kráni csatlósállamok nyugtalanságára. Uwel szolgálai új nagy-khuryakot választanak, aki parancsot ad, hogy uruk nevében a rendházak hadra fogható tagjai vegyék újra birtokba azokat az elhagyott területeket, amelyeket a Dúlás óta még mindig senki nem mert újjáépíteni a Kráni-hegység keleti lejtőinek közelében.

Alig két év alatt a romok helyén erődök és végvárrendszer nő ki a semmiből - természetesen ez csupán a benépesítésüket jelenti, hisz majd harminc esztendeje folynak már az építkezések. A területet a nagy-khuryak kikiáltja Uwel országának. A Pajzsállamok és Viadomo üdvözik az új állam megalakulását, s továbbra is fenntartják velük a szoros kapcsolatot, ám a Papi Szék nyílt levélben kijelenti, hogy nem ismeri el az új államalakulatot, s felszólítja az uwelitákat, hogy távozzanak a területről, vagy vállalják annak a következményeit, hogy kihívó magatartásukkal megtörik a Krán és Pyarron közt, a Manifesztáció óta fennálló törekeny békét. Mindenki nagy meglepetésére Ordan az első közt ismeri el az államalakulatot.

Psz. 3753

Pyarron és Szövetségeseinek félelme beigazolódik, amikor a Kráni csatlósállamok egyikének, Erlaunak a serege, a vele határos külső tartomány légióival átlépi Ordan határait. A tűzvarázslók sorban feladják a kisebb helyőrségeket, mind beljebb csalogatva az ellenséget a hegyek közé, majd a Trichlahen-szorosban megidézik az egyik Tűzcsíra hatalmát, égő pokollá változtatva a seregek számára is járható egyetlen hágót, így Erlau gerilla-taktikába kezd a hegyekben. Pyarronból a történetek hírére számos kalandozó és zsoldos indul a határra, hogy megsegítse Ordant, ám Pyarron hivatalosan nem küld seregeket.

Psz. 3754

Az Ordani Államszövetség délnyugati határát kráni seregek rohanják le, az inváziót Anismae Teor Saell – Utolsó Hágó Városánál akasztja meg egy tisztázatlan körülmények között a helyszínre érkező ordani sereg. A csata előtt azonban a nem ordani parancsra ténykedő Vistam Kerold mágiszter, a nyugati seregek parancsnokának felkérésére kalandozók hatolnak be a Sziklák Lángja lovagrend központi erődikavernájába. A szerencsevadászok még a csata előtt megtörik a rendház mágikus védelmét, s ezzel ugyan a pusztulásba taszítják az erődöt, de életre keltik az ősi mágikus védmű erejét adó kristályt, amelyből megszületik az új kor első sárkánya.

Ordan a továbbiakban igyekszik kitudni a kráni támadás miertjét, és szövetséget ajánl Pyarronnak egy újabb kráni invázió esetén. Az Ordani Varázslótanács legmagasabb rangú tagjai egy aquir-összeesküvésről suttognak, amelynek célja a Tizenhármak hatalmának megdöntése, és a Változás Törvényének kiterjesztése magára Ranagolra is. Pyarronban ezt a nézetet ostobaságnak tartják, s a Papi Szék megtiltja pátenzenben lovagjainak, hogy a Fekete Határon túlra merészkedjenek; céljuk az Amhe-Ramun elleni hadjárat idején megkötött béke fenntartása Kránnal. Bizonyos pyarroni csoportok a felkészülés mellett kardoskodnak, újabb Kráni Dúlás bekövetkeztétől tartva. A Papi Szék parancsa ellen ágálók élére Viadomo áll, s Lar-Dor, illetve a Krad egyház egyes tagjainak támogatását és a Vak Arc idejét hirdető Kyel-papokat is maguk mellett tudhatják.

Psz. 3757. esztendő nyara

Achim da Saur, a Syburrt alapító lovag felébred időtlen álmából, és a Syburrt támadó kráni seregek elővédjével egymaga végez. Meg nem erősített híresztelések szerint az élőszentet egy kalandozókból álló kompánia ébresztette fel, s hívta segítségül, azonban nem a krániak ellenében, hanem a Tella Bierra-i ostromgyűrű megtörése céljából.

Az élőszent azonban nem Syburrral seregeinek élére áll, hanem Erionba megy,

hogyan kalandozókat gyűjtsön a lobogója alá. A toborzás azonban sokáig késik, mivel az Achim da Saur megérkeztek tartott szentmisén kráni orgyilkosok végeznek az erioni egyházmegye főpapjával, s az utódot csak igen lassan sikerül megválasztania a shadoni események miatt megosztott egyháziaknak.

A Syburrt támadó kráni sereget Syburr serege nem tudja ugyan legyőzni, de megakasztják az előrenyomulásukat; Chei király minél hamarabbi segítséget ígér. A krániak azonban Udun városa mellett – amely a Fekete határt védelmező pyarroni mágikus erődsor legdélebbi darabja – igyekeznek átjutni a határon, az alig párszáz fős lovagokból és kísérőikből álló hadszóllal Uwel lovagjai ütköznek meg, és szinte mind egy szálígg lemészárolják Ranagol híveit. Az eseményekben az a legfurcsább, hogy alig pár nappal a korábbi sereg érkezése után egy jóval nagyobb kráni hadtest tűnik fel a Fekete Határ hágóiban, amely rohanva halad kelet felé, s igyekeznek minél hamarabb körülvární Udun városát.

Psz. 3757. esztendő ősze

Amhe-Ramun Ynevre lépésekor nem csak saját népét vezette harcra, egykori szövetségeseivel az aquirók népeinek öregjeivel is ismét szövetségre lépett (Renegát c. regény). Az istenség nem kért kevesebbet az aquirók öregjeitől, mint, hogy tartsák távol Krán seregeit a Manifesztációs háborútól. Igaz a 3700-as évek elején Amhe-Ramun vereséget szenvedett, azonban az aquirók eddigre nyíltan felléptek Ranagol ellenében, hogy a Változások Törvényének igazságát neki is elhozzák. Krán ősaquirjai évezredek óta nem látott szövetségre léptek és néhányukat leszámítva mindannyian, szolgálóikkal együtt vonultak a Tizenhármak és szolgálóik ellen.

Káosz-Metha, a káoszangyal, és legfőbb kegyeltje, a Csontlovag is csatlakozott a félisteni fattyak elleni harchoz. Mivel korábban a birodalmi consularok feladata volt seregeikkel féken

tartani a Csontlovagok sarjadvány településeit, lefűlelni rejtőzködőiket, megakadályozni elterjedésüket, ezért Káosz-Metha hihetetlen lehetőséget látott a birodalmi vezetés széthullásában arra, hogy terjeszkedni kezdjen. A Syburral és a Pyarroni Államszövetséggel határos Ichorat tartományban rejtőzködő sarjadványváros gyors fejlődésbe kezdett, és tagjai szétrajzottak a tartományban. Ichorat consularja ekkor döntött úgy, hogy a Tizenhármak szolgálatába küldött serege egy részét visszatartja, hogy megtisztítsa országát Káosz-Metha fattyaitól, csontlovagjaitól.

Az elfajzott sarjadványvárost a consulari hadak kíméletlenül felégették, azonban két kisebb seregnek sikerült még a hadak érkezése előtt kicsusszanni a consulari sereg markából. Ezek a csapatok Káosz-Metha parancsára olyan vidékek felé indultak, ahol nem ismerik a fajtájukat. Az egyik csapat Syburr felé indult, és sikerült csendben átlépniük a határt és elrejtőzniük, miközben a pyarroni hadak a csontlovagokat üldöző consulari hadak támadásával voltak elfoglalva.

Syburr és Krán háborúba keveredett egy félreértés miatt: a consulari hadak Syburr ellen nem akartak hadat viselni, azonban Káosz-Metha híveivel mindenáron le akartak számolni.

A Káosz-Metha hívők második, nagyobb létszámú csapata Udun városánál Pyarron felé igyekeztek átkelni a Fekete Határon, azonban ez a csoport is rajtavesztett: a Dúlás alatt elhagyott, kráni határ melletti erődöket lassan benépesítő uweliták karjaiba futottak. Udun városának kormányzója Dion din Laver, Uwel paplovagjának vezetésével a kis sereget Bosszúangyalok csapata támadta meg, és mészárolta le az utolsó emberig. A furcsa, elfajzott szörnyeket és fekélyes embereket látva din Laver lovag felégettette a holttesteket, azonban az egyik lezárt batárban talált tisztának és veszélytelennek tűnő leányt a sereggel vitette, hogy Udunban alaposabban kifaggathassa. Akkor még nem tudta, hogy maga viszi a falak közé a halálos veszedelmet.

A uwelita sereget a hazafelé tartó úton a consulari sereg felderítői támadták meg, akik egy Káosz-Metha hívő szagát vélték felfedezni. Az orkok komoly veszteséget okoztak a seregnek, a csata forgatagában nem csak a leány szabadult el, de din Laver lovag is halálosan megsebesült. A lovag életét a leány mentette meg, amikor ledőfte a férfira támadó orkot, sőt meg is gyógyította a harc végeztével a pyarronit. Ekkor a lovagok furcsa

dilemma elé kerültek, mivel a leány az Élet szférából idézte meg a gyógyítás ígét. Az csak a városba visszatérve vált a lovag számára nyilvánvalóvá mi is történt. Káosz-Metha egyik kegyeltje érintette meg din Lavert a gyógymágiájával, és mire a pyarroni ráébredt a veszedelemre, addigra már a káoszangyal elemésztette a lelkét, a testét azonban nem változtatta át, hogy a fertőzés rejtve maradjon. Ezután a nőt a lovag parancsára, mint veszedelmes boszorkányt égették meg, annak ellenére, hogy Krad helyi főlovagja megvárta volna az ítélettel a pyarroni inkvizítorok érkezését.

Pár nappal az ítélet után egy újabb kráni sereg tűnt fel, amely igyekezett minél hamarabb bekeríteni a várost. A segédc csapatok nélkül majd ötezer fős sereg nem támadta meg menetből az erődítést, hanem igyekezett elsáncolni magát, és teljes blokádtá alá venni a várost.

A Papi Szék a támadás hírére igen megosztottá vált, mivel többen is úgy gondolták, hogy ez a kráni sereg csakis valamiféle kisebb renegát hadúrhoz tartozhat, s így nem szükséges nagyobb sereget küldeni. A valódi ok a tétovázásuk mögött azonban az volt, hogy kétségbeesetten bíztak a békében, amelyet egykoron a Manifesztációs háború alatt kötöttek Kránnal. Így aztán lassan belekezdtek a tárgyalásokba, hogy melyik határ menti állam mekkora sereget küld majd, ám az állandó államszövetségi sereget nem mozgósították.

A Papi Szék mellé kirendelt Lar-dori varázsló azonban másképp vélekedett a dolgról, és úgy döntött saját kezébe veszi a dolgok intézését, s kalandozókat hív segítségül.

A kalandozók szerepére végül nem derült fény, Udunt hatalmas lángvihar emésztette el Sogron

akaratából, mivel a városba küldött kalandozók a benn rekedt ordani követségen keresztül figyelmeztették a Tűz városának magisztereit a Káosz-Metha hívei jelentette veszélyre. Ennek nyomán az itteni Uwel lovagok és a város összes lakója elpusztult az ordani varázstudók mindent megtisztító tüzeiben, amely egy sogronita inkvizítor parancsára zúdult a városra. A várost körbezáró kráni seregek a pár órával később érkező ordani csapatokkal rövid tárgyalásba bocsátkoztak, majd mindkét sereg távozott a kiégett romok mellől.

Krán és Ordan végre szót értett, s külön békét kötöttek. Ordan legfelsőbb vezetése végre megtudta, hogy a birodalmi hadak az aquirok ellen küzdenek, s csupán az ősi fajok szolgálói igyekeznek a külhoniakat a Tizenhármak ellen fordítani.

2015.

Szerző: Négykapu Társaság

Forrás: Erion.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely